

עין משפט
גד מצוה

קיו:

הא דתניא נשברה לו חבית בראש גגו. הקשה הרב פורת אמאי לא פריך ממתימין דריש חבית (לקמן קמג): דמתן חבית שנשברה מציילין ממנה מזון שלש סעודות ואומר לאחרים צואו והציילו לכס וצלבד שלא יספוג ומירך דהיא איכא למימר כגון שהחבית צכרמלית דחיישין שמא יעציר כלי ד' אמות צכרמלית אצל צחק צרייתא קמתי צהדיא צראש גגו ור"י מירך דהתם מיירי כשנשפך היין לארץ^א דחיישין שמא יספוג^ב אומר ה"ר שמואל צבס ר"ת דדוקא נשברה לו חבית אצל נסדקה ועושה טיף טיף מותר להציא כלים לקלוט ולצרך דאינו צהול כל כך להציא כלים דרך רה"ר כמו כשנצברה:

בבאי אחר ויקצאו בבאי אחר ויצרף. אומר ר"י דזו אף זו קמתי לא מצעי לקלוט דמינכר שמצייל דאסור אלא אפיילו לצרך דלא מינכר כולי האי שהוא מצייל אסור: **הציצ פת נקיה לא יציץ פת הדראה**. אומר ר"י כשאפו צייט של פסח מנזת ממולת נקיה שיש לו די לצורך י"ט אין אופיין אחריהן פת של הדראה^א אלא מתחילה יעשה של הדראה ואחרי כן יעשה הנקיה: **אבבא לא משבת ליום הכפורים**. פירש צקונטרס למונאי יוה"כ וא"ת פשיטא דכול גמור הוא ומ"ש משבת למונאי שבת וי"ל דמנזת לאכול צמונאי יוה"כ כדפי' לעיל (ב) (דף קיד): ועוד לפי שהמענו מותר יותר אי נמי ליום הכפורים עלמנו קאמר להאכיל התינוקות: **והתנא דבי רבי ישמעאל כל מציאת עבודה לא תעשו**. וא"ת ואמאי מייתי קרא ודכל מלאכת עבודה דכתיב גצי י"ט הא אפי' צשבת דכתיב לא תעשה מלאכה סתם ולא כתיב עבודה שרי לתקוע ולרדות מן התורה כדמשמע הכא דלשבת מייתי לה ופירש צבינו שמואל דגרס (א) כל מלאכה לא תעשו ורשב"א מפרש דלעולם מכל מלאכת עבודה אימעט תקיעה ורדייה ושבת ילפינן מייט^א דאין צין י"ט לשבת אמר ציצא לי בפת הדראה' בטלה דעתו אצל כל אדם. ציעיב^א. ד. דיכון. הרבה לאותו יום מן היפות. מוס' הלאש^א. ואפי' אפייה שלא לצורך. ציעיב^א. הואיל ויש לו הרבה לאותו יום מן היפות. מוס' הלאש^א. ואפי' אפייה שלא לי בפת הדראה' בטלה דעתו אצל כל אדם. ציעיב^א. ד. דיכון. דאינה מלאכה לגבי יו"ט, גם לגבי שבת לא ארשיא **שהיא חכמה ואינה מציאה**. וכיון דמדלאורייתא שרי אע"ג דמדרבנן אסירא כדאמר צראש השנה (דף לג.) אין מעכצין את התינוקות מלתקוע הא נשים מעכצין הכא הוה לן למישרי משום ג' סעודות:

פירש צקונטרס למונאי יוה"כ וא"ת פשיטא דכול גמור הוא ומ"ש משבת למונאי שבת וי"ל דמנזת לאכול צמונאי יוה"כ כדפי' לעיל (ב) (דף קיד): ועוד לפי שהמענו מותר יותר אי נמי ליום הכפורים עלמנו קאמר להאכיל התינוקות: **והתנא דבי רבי ישמעאל כל מציאת עבודה לא תעשו**. וא"ת ואמאי מייתי קרא ודכל מלאכת עבודה דכתיב גצי י"ט הא אפי' צשבת דכתיב לא תעשה מלאכה סתם ולא כתיב עבודה שרי לתקוע ולרדות מן התורה כדמשמע הכא דלשבת מייתי לה ופירש צבינו שמואל דגרס (א) כל מלאכה לא תעשו ורשב"א מפרש דלעולם מכל מלאכת עבודה אימעט תקיעה ורדייה ושבת ילפינן מייט^א דאין צין י"ט לשבת אמר ציצא לי בפת הדראה' בטלה דעתו אצל כל אדם. ציעיב^א. ד. דיכון. הרבה לאותו יום מן היפות. מוס' הלאש^א. ואפי' אפייה שלא לצורך. ציעיב^א. הואיל ויש לו הרבה לאותו יום מן היפות. מוס' הלאש^א. ואפי' אפייה שלא לי בפת הדראה' בטלה דעתו אצל כל אדם. ציעיב^א. ד. דיכון. דאינה מלאכה לגבי יו"ט, גם לגבי שבת לא ארשיא

מוסף רש"י

א. דהוא דאסור משום. מוס' הלאש^א. ב. אבל אבא לא שריך אלא הבאת כלי תחת חתובית לקבל היין. מוס' הלאש^א. ג. דהוא לא אפייה שלא לצורך. ציעיב^א. הואיל ויש לו הרבה לאותו יום מן היפות. מוס' הלאש^א. ואפי' אפייה שלא לי בפת הדראה' בטלה דעתו אצל כל אדם. ציעיב^א. ד. דיכון. דאינה מלאכה לגבי יו"ט, גם לגבי שבת לא ארשיא **שהיא חכמה ואינה מציאה**. וכיון דמדלאורייתא שרי אע"ג דמדרבנן אסירא כדאמר צראש השנה (דף לג.) אין מעכצין את התינוקות מלתקוע הא נשים מעכצין הכא הוה לן למישרי משום ג' סעודות:

1. מצוה. מוס' הלאש^א.

רבינו חננאל

אסקה רב אשי ג' מחיצות ולחי א' והוא מבוי שאינו מפולש שאין בו שיתוף ולא עירוב. וזה להציל כתבי הקדש. אבל אוכלין ומשקין אין מצילין אלא לחצר המעורבת והילכתא כתי"ק. והא דאמר רבה ב' מחיצות ולחי אחד והו מפולש, ב' מחיצות וב' לחיים והו שאינו מפולש, ואליבא דר' יהודה דאמר מי שיש לו ב' בתים בב' צדיר רה"ר עושה לחי מיכאן ולחי מיכאן או קורה מיכן וקורה מיכן וגושא ונותן באמצע. והכי פי', דכדי פסיק לה לרה"ר לחי רחבה מב' צדירי ב' בתים, עושה לחי מיכן ולחי מיכן ומערב וגושא ונותן באמצע. והתם איכא פלוגתא דתי"ק ותנינה, ורב אמר הלכה כתי"ק, ושמואל מיכן ולחי או קורה מיכן,

הא דתניא נשברה לו חבית בראש גגו. הקשה הרב פורת אמאי לא פריך ממתימין דריש חבית (לקמן קמג):

מציילין ממנה מזון שלש סעודות ואומר לאחרים צואו והציילו לכס

וצלבד שלא יספוג ומירך דהיא איכא למימר כגון שהחבית צכרמלית

דחיישין שמא יעציר כלי ד' אמות צכרמלית אצל צחק צרייתא קמתי צהדיא צראש גגו ור"י מירך דהתם מיירי כשנשפך היין לארץ^א דחיישין שמא יספוג^ב אומר ה"ר שמואל צבס ר"ת דדוקא נשברה לו חבית אצל נסדקה ועושה טיף טיף מותר להציא כלים לקלוט ולצרך דאינו צהול כל כך להציא כלים דרך רה"ר כמו כשנצברה:

בבאי אחר ויקצאו בבאי אחר ויצרף. אומר ר"י דזו אף זו קמתי לא מצעי לקלוט דמינכר שמצייל דאסור אלא אפיילו לצרך דלא מינכר כולי האי שהוא מצייל אסור: **הציצ פת נקיה לא יציץ פת הדראה**. אומר ר"י כשאפו צייט של פסח מנזת ממולת נקיה שיש לו די לצורך י"ט אין אופיין אחריהן פת של הדראה^א אלא מתחילה יעשה של הדראה ואחרי כן יעשה הנקיה: **אבבא לא משבת ליום הכפורים**. פירש צקונטרס למונאי יוה"כ וא"ת פשיטא דכול גמור הוא ומ"ש משבת למונאי שבת וי"ל דמנזת לאכול צמונאי יוה"כ כדפי' לעיל (ב) (דף קיד): ועוד לפי שהמענו מותר יותר אי נמי ליום הכפורים עלמנו קאמר להאכיל התינוקות: **והתנא דבי רבי ישמעאל כל מציאת עבודה לא תעשו**. וא"ת ואמאי מייתי קרא ודכל מלאכת עבודה דכתיב גצי י"ט הא אפי' צשבת דכתיב לא תעשה מלאכה סתם ולא כתיב עבודה שרי לתקוע ולרדות מן התורה כדמשמע הכא דלשבת מייתי לה ופירש צבינו שמואל דגרס (א) כל מלאכה לא תעשו ורשב"א מפרש דלעולם מכל מלאכת עבודה אימעט תקיעה ורדייה ושבת ילפינן מייט^א דאין צין י"ט לשבת אמר ציצא לי בפת הדראה' בטלה דעתו אצל כל אדם. ציעיב^א. ד. דיכון. הרבה לאותו יום מן היפות. מוס' הלאש^א. ואפי' אפייה שלא לצורך. ציעיב^א. הואיל ויש לו הרבה לאותו יום מן היפות. מוס' הלאש^א. ואפי' אפייה שלא לי בפת הדראה' בטלה דעתו אצל כל אדם. ציעיב^א. ד. דיכון. דאינה מלאכה לגבי יו"ט, גם לגבי שבת לא ארשיא **שהיא חכמה ואינה מציאה**. וכיון דמדלאורייתא שרי אע"ג דמדרבנן אסירא כדאמר צראש השנה (דף לג.) אין מעכצין את התינוקות מלתקוע הא נשים מעכצין הכא הוה לן למישרי משום ג' סעודות:

מציילין מזון שלש סעודות ואומר לאחרים בואו והציילו לכם וכשהוא רודה לא ירדה במדרה אלא בסכין איני והא (א) תנא דבי רבי ישמעאל (א) ^א לא תעשה כל מלאכה יצא תקיעת שופר ורדיית הפת שהיא חכמה ואינה מלאכה (ב) כמה דאפשר לשנויי משנינן א"ר חסדא (א) לעולם ישיכים אדם להוצאת שבת שנאמר ^א והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו לאלתר (א) אמר ר' אבא בשבת חייב אדם לבצוע על שתי ככרות דכתיב (א) לחם משנה (א) אמר רב אשי חזינא ליה לרב כהנא דנקט תרתי ובצע חדא אמר ^א לקטו כתיב רבי זירא

(א) הוה בצע אכולה שירותיה אמר ליה רבינא לרב אשי והא מיחזי כרעבתנותא אמר ליה רבא לא עביד והאידינא הוא דקעביד לא מיחזי כרעבתנותא רבי אמי ורבי אסי (א) כי מיקלע להו ריפתא דעירובא שרו עילוייה אמרי הואיל ואיתעביד בה חדא מצוה ליתעביד בה מצוה אחרינא: כיצד נפלה דליקה כו': (א) ת"ר כמה סעודות חייב אדם לאכול בשבת (א) שלש רבי חידקא אומר ארבע א"ר יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו (א) ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמצאנהו בשדה רבי חידקא סבר הני תלתא היום לבר מאורתא ורבנן סברי כהדי דאורתא תנן נפלה דליקה בלילי שבת

כל כתבי פרק ששה עשר שבת

אלא אמר רב אשי כו'. צין רצנן וצין צן צתירא כו' אליעזר צצירא להו דבעי ג' מחילות וב' לחיים צעלמא והכא לגבי ספר אמרי רצנן מודה ר' אליעזר צלמי אחד וצן צתירא אמר דמודה ר' אליעזר אף צלא לחי: צחד לחי סגי ליה. מילתא דרצנן קא מפרשי: **בתנאי נפלה דליקה צלילי שבת**.

קודם אכילה: **שחריש**. קודם סעודה: **לעולם הוא מצייל**. הואיל ויומא צר הכי הוא וצתיתרא טרם דהא צני טלטול יניהו ולחצר המעורבת ואפי' טובא הוה שרי ליה אי לא משום גזירה וכדמפרש בגמרא: **גבאי מדי צסיפרא קטרת**. חזו לטלטול ולחצר המעורבת: ואי שרים ליה. לאתחילי צהללא כולי האי מתוך שהוא צהול מינשי ליה שבת ואמי נמי לכבויו: ויקלוט. קילוט הנופל מן האויר: **ויצרף**. סמוך לגג כעין שצביה אלא שאינו רצוי לשאוב שהג חלק ורעין אינו צגומא מצרך כלי לגג שיצוב מן הגג לכלי והוא אוחז הכלי צידו: **הסס מאי גזירה איכא**. כיון דמדי דהתירא הוא אמאי לא יקלוט ויצרף: **שמא יציא כלי כו'**. מתוך שהוא מחזר על כלים הרבה ישבת יציא: ולא יקלוט ואח"כ יומין. אורחים דצשעת קליטה לא מיבעיא ליה: אין מערימין צצך. לזמן אורחים שאין צריכין לאכול ויומירו: **שנפלו צצור**. צייט ואין שניהם רצחים לשחטיה ציוס אחד: ואינו שוחטו. שמואל לו עלילה שמא צצרו שמן ממנו: **עד כאן לא קאמר ר' אליעזר**. דאין מערימין: האינן פס נקיה. לשלש סעודות: לא יציל פס דהרבה. פת קיצר שמיטל הדרה לפי שאין ערמה כשרה לומר פת הדראה נוחה לי: **אצל לא משעת ליום הכפורים**. כגון אס חל יוה"כ צצחד צשבת דהא לא אכיל עד לאורתא ולאורתא ליערם וליימי: ואין צריך לומר **משעת ל"ט**. דיכול להצין צו ציוס: **מדרס**. כלי שרודין צו הפת ומפרידין אותו מכותל התנור שנצדק צה לא ירדה אותו צמדרס שהוא דרך חול: **ישיכים אדם**. צע"ש לטרות ולזמן הוצאת שבת: **והכינו אס אשר יציאו לאלתר**. צשעת הצאה הכנה והצאה צהשכמה היא דכתיב וילקטו אותו צצקר צצקר (שמות טו): **לצטו**. צצרת המוניא: **נקיט פסטי**. אוחזן צידו: **לקטו כסיב**. דמשמע אחיה אצל צציעה לא כתיב משנה: **צצע לכוליה שירותיה**. פרוסה גדולה ודי לו צה לאותה סעודה ולכבוד שבת ונראה כמחצצ סעודת שבת להתחזק ולאכול הרבה: **צי מקלע להו**. פעמים שהעירוב צציתם ופעמים צצית אחד משאר צני אדם: שרו ציה. היינו צצרת המוניא שהיא התחלת אכילה. שרו מתחילין: **תלפא היוס**. למנין שלש סעודות צא: לעולם

לעולם שבת, שנאמר והיה ביום הששי והכינו לאלתר. והלכתא כו' אבא דאמר חייב אדם לבצוע על ב' ככרות בשבת, ואיתא בפרק כיצד מברכין. ת"ר כמה סעודות חייב אדם לוכל בשבת, שלש. פי' א' בלילה וב' ביום, וכן הלכה.

מסורת הש"ס

(א) וְלִקְטָנָהּ ק"ה, (ב) לִקְטָנָהּ ק"ב, (ג) לִקְטָנָהּ ק"ג, (ד) לִקְטָנָהּ ק"ד, (ה) לִקְטָנָהּ ק"ה, (ו) לִקְטָנָהּ ק"ו, (ז) לִקְטָנָהּ ק"ז, (ח) לִקְטָנָהּ ק"ח, (ט) לִקְטָנָהּ ק"ט, (י) לִקְטָנָהּ ק"י, (יא) לִקְטָנָהּ ק"כ, (יב) לִקְטָנָהּ ק"כא, (יג) לִקְטָנָהּ ק"כב, (יד) לִקְטָנָהּ ק"כג, (טו) לִקְטָנָהּ ק"כד, (טז) לִקְטָנָהּ ק"כה, (יז) לִקְטָנָהּ ק"כז, (יח) לִקְטָנָהּ ק"כח, (יט) לִקְטָנָהּ ק"כט, (כ) לִקְטָנָהּ ק"ל, (כא) לִקְטָנָהּ ק"לא, (כב) לִקְטָנָהּ ק"לב, (כג) לִקְטָנָהּ ק"לג, (כד) לִקְטָנָהּ ק"לד, (כה) לִקְטָנָהּ ק"לה, (כו) לִקְטָנָהּ ק"לז, (כז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (כח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (כט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (ל) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לך) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לךא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לךב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לךג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לךד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לכה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לכו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לכז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לכח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לכט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדך) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדךא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדךב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדךג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדךד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדכה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדכו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדכז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדכח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדכט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדל) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלך) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלךא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלךב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלךג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלךד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלכה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלכו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלכז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלכח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלכט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדך) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדךא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדךב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדךג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדךד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדכה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדכו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדכז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדכח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדכט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדל) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלך) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלךא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלךב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלךג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלךד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלכה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלכו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלכז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלכח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלכט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדך) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדךא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדךב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדךג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדךד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדכה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדכו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדכז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדכח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדכט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדל) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלך) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלךא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלךב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלךג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלךד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלכה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלכו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלכז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלכח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלכט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדך) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדךא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדךב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדךג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדךד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדכה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדכו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדכז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדכח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדכט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדל) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלך) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלךא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלךב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלךג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלךד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלכה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלכו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלכז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלכח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלכט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדך) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדךא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדךב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדךג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדךד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדכה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדכו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדכז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדכח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדכט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדל) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלך) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלךא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלךב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלךג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלךד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלכה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלכו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלכז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלכח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלכט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלדא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלדב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלדג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלדד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלדה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלדו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלדז) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלדח) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלדט) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלדך) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלדךא) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלדךב) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלדךג) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלדךד) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלדכה) לִקְטָנָהּ ק"לח, (לדלדלדלדלדלדכו) לִקְטָנָהּ ק"לח, (